

Milé sestry, milí bratři. Když se evangelista Lukáš rozhodl, že sepíše Ježíšův příběh, měl na co navazovat. Nebyl zdaleka prvním, kdo pojal úmysl zachytit různé příhody a výroky spojené s Ježíšem. **Již mnozí s¹ pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily.**

(1) Vyprávění o událostech. Krásně se nám zde ukazuje povaha evangelia. Evangelium je zpráva o událostech. Když přicházíme do kostela a posloucháme kázání, je to tak trošku jako kdybychom si pustili zprávy v rádiu. Evangelisté a apoštolové, kazatelé, pastoři a kněží, faráři – všichni jsou svým způsobem zpravodajové. Podávají zpravodajství, co kdy kde kdo komu řekl a co kdy kdo kde komu udělal. Evangelium je zpráva, evangelium je dobrá zpráva uprostřed jiných zpráv. Období předvánoční a vánoční probouzí v různých lidech chuť, nějak po svém uchopit ony dávné události kolem Ježíše. V letošním adventu bylo slyšet o Kristu mluvit lidi, kteří o něj jinak ani nezavadí. Chci se dnes s vámi podělit o několik takových vánočních zpráv o událostech odjinud, o několik zpráv nekřesťanských a chci je porovnat s biblickou zprávou.

Napřed slyšme, jak zpívala těhotná Marie. **Lukáš 1,46-55.** „Velebí má duše Pána, můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli.“ Cítíte tu radost? Víc už to snad ani nejde vyjádřit. Ta píseň Marii tryská ze srdce. Je nabitá energií, je plná chuti oslavit Boha. Bůh je slávy hodný, neboť činí velké a slavné věci. Pomáhá lidem. Vždycky mne strhne, s jakým rozmachem Marie ze sebe chrlí:

Bůh rozptýlil

pyšné, vladař svrhl z² trůnu, ponížené povýšil, hladové nasytil...

(51nn)

Nádherná modlitba. Zachycuje přetlak v Mariině nitru, přetlak vděčnosti, důvěry a očekávání. Dost podobně vnímáme modlitbu i my – jako záležitost důvěrnou a nadějnou. Modlitbou vypovídáme Pánu Bohu něco o sobě, radujeme se s ním a těšíme z jeho díla. Zkrátka modlitba není na obtíž, naopak je pro nás velkým přínosem a bohatstvím. Alespoň pro nás, lidi věřící.

V pondělí jsem byl v Praze a shodou okolností jsem šel navečer přes Staroměstské náměstí. Bylo nádherně vyzdobené a pod rozzářeným stromem stálo pódium. Na něm se jakási slečna snažila bavit přítomné děti. Spěchal jsem, takže jsem zaslechl jenom pár vět. Ovšem i ony stály za to. „Když děti dříve čekaly na ježíška, musely se modlit, aby jim něco přinesl. Vy se

Napsal uživatel Jiří Tengler

Úterý, 23 Prosinec 2008 15:10 - Aktualizováno Pátek, 09 Říjen 2009 14:05

už modlit nemusíte, aby k vám přišel.“ Tak ona bavička vysvětlovala podstatu vánoc. Prodíral jsem se davem a skřípěl zuby. Muset se modlit – taková hloupost! A ona ji ještě klidně vytrubuje do světa. Zuřil jsem, jak nesmyslné představy o Kristu a o modlitbě jsou veřejně předkládány dětem. Dotyčná slečna však pokračovala. „Aby se děti více modlily, chodila před vánocemi kolem domů Barborka. Škrábala a klepala zvenčí na okna a nabádala děti ‚Modli se! Modli se!‘ A poněvadž přes sklo zvuk pronikal špatně, slyšely děti ‚mulisy, mulisy‘ a myslely, že je venku čert.“ V tu chvíli se k mému vzteku připojil smích. U takové hlouposti se člověk smíchu stěží ubrání.

Vezměte si ten protiklad: jásavý chvalozpěv Mariin a proti němu modlitba z povinnosti. (Modli se, modli se!) Úplně se vytratilo povědomí, že modlitba je řečí srdce. Obávám se, že nejenom na Staroměstském náměstí se z adventu ztratila se radost. Schválně, kolik lidí kolem vás se v adventu raduje, neřku-li kolik lidí se radostně modlí?

Píseň: 264,1.3.8.9 (Všichni věrní křesťané)

Už jste slyšeli o té nové petici? Na 23 tisíc lidí podepsalo výzvu „Zachraňte Ježíška!“ Jejím smyslem je zachovat staré české tradice. Tradiční Ježíšek je prý čím dál více vytlačován importovaným Santa Klausem. Iniciátoři podpisové akce vybízejí politiky a ostatní veřejně činné osoby, aby nepropagovali americkou novotu. Řídí se zásadou: „U nás dárky dětem vždy nosil Ježíšek a ne ten červenobílý stařík ze zámoří!“ Mimochodem – ony zažité barvy u Santy Klause jsou výtvozem dávné reklamní kampaně firmy Coca-Cola, jejíž tovární značka je vyvedena právě v bílé a červené. Naši bojovníci za české vánoce v pátek dokonce uspořádali v Praze demonstraci před sídlem vlády, kam přišli převlečení za sněhuláky. Nutno uznat, že chuť do boje jim nechybí. Dočetl jsem se také některá jejich hesla, schválně poslouchajte. Hlavní heslo zní:

Přežili jsme dědu Mráze, přežijeme i Santu Klause. Jiné zvolání má sportovní

tón: **Ježíšek do toho!** Další

jsou útočná:

Santo jsi trapný, my tě tu nechceme.

Nebo odpudivá.

Ježíšek je náš, Santa patří do klobás.

A nalezneme i výkřiky poněkud dvojsmyslné:

Vánoce bez Klause!

Napsal uživatel Jiří Tengler

Úterý, 23. prosinec 2008 15:10 - Aktualizováno Pátek, 09. říjen 2009 14:05

□□□□□□□□□□Mně osobně připadá celá tahle petice komická a zbytečná. Už jenom ten její název – „Zachraňte Ježíška!“ Autoři zřejmě ani netuší, že nechtěně a mimoděk vytvořili prazvláštní slovní spojení. Proč, to napoví úryvek z **Lukáše 1,26-31. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.**

(31)

Jméno dítěte, narozeného o vánocích, zní Ježíš. V hebrejském originále Jehošua, což znamená „Hospodin zachraňuje“. Když Marie hovořila s andělem, uslyšela ve zmíněném jménu právě ono základní vyznání víry. Hospodin zachraňuje, takový je význam Ježíšova jména. Za 20 století jsme se posunuli, či spíše klesli od jaderného vyznání Boží moci k zoufalému volání „Zachraňte Ježíška!“ Jen si to heslo přeložme: Zachraňte chlapce jménem „Hospodin zachraňuje“. No není to postavené na hlavu? „Zachraňte Zachránce!“ Ježíšek přece nepotřebuje zachránit. My potřebujeme zachránit. Že se vybájené děčko nosící dárky dostalo do problémů? No a co! Do problémů jsme se přeci mnohem víc dostali my lidé z masa a kostí. Najít životní oporu a směr nám nepomůže ani hora dávků, i kdyby nám nadělili děda Mráz, Santa Klaus a Ježíšek dohromady. Hospodin zachraňuje. Ježíš, ne Ježíšek.

Píseň: 651 (Dávno je to)

Třetí drobná událost z letošního adventu má kořeny zřejmě kdesi na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Mezi studenty se tam rozšířil žertovný návrh „Zákona o veselých vánocích.“ Zákon popisuje právníckými výrazy vánoční zvyklosti a pravidla. Ocituji vám několik paragrafů:

§2 Vánoce jsou veselé.

§3 Skutečnosti uvedené v §2 se zpravidla navozují:

a) nekonečným přehráváním děl hudebního charakteru s vánoční tematikou

b) nekonečným přehráváním děl audiovizuálního charakteru s vánoční tematikou

§6 O Vánocích zpravidla nesněží; většina předchozího sněhu roztaje nejpozději poslední den před Vánoci.

§7 O Vánocích předáváme dárky osobám blízkým.

§9 (1) Obdarovaný je povinen zdržet se všeho, čím by dárce upozornil na nevhodnost

dárku.

(2) Odstavce 1 se nepoužije, jestliže se jedná o stále stejné ponožky od Vaší babičky a za předpokladu, že to v sobě dusíte už alespoň třetím rokem.

§10 Dárek se umísťuje v těsné blízkosti vánočního stromečku, není-li dohodnuto jinak.

§18 Stromeček musí být ozdoben svobodně a vážně, určitě a srozumitelně; jinak je nepěkný.

§19 Štědrovečerní večeře se skládá z kapra a bramborového salátu.

Na první pohled pouhá studentská legrácka. Vtípek pár lidí, kteří si utahují z vlastního oboru tím, že se jeho postupy snaží naroubovat na slavení vánoc. „Zákon o veselých vánocích.“ Jenže domysleme tuhle představu do konce. Co když se pro někoho vánoce řídí podle nějakého zákona? Kolik jen se toho musí před vánocemi udělat: Uklidit byt důkladněji než jindy, sundat záclony, vyprat záclony, pověsit záclony, nakoupit, napéci, obstarat stromek, zasadit do stojanu, zpracovat kapra, poslouchat koledy, zabalit dárky, rozbalit dárky a k tomu všemu být šťastný a veselý. Představa o vydařených vánocích, která na člověku leží jako břemeno. Představa, která má být naplněna. Nejsou to sice psané paragrafy jako ve skutečném zákoně, avšak nároky a povinnosti jsou na člověka navaleny podobně. Nevýřčený zákon nutí mnoho lidí plnit o svátcích úkoly a jaksi pro samé zákonictví nezbude čas na obyčejnou radost. Zde vám připomenu slova apoštola Pavla z dopisu Galatským.

(4,3-5)

Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme otroky vesmírných mocí. Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kdo jsou zákonu podrobeni...

Byli jsme otroky – Kristus nás vykoupil.

Uprostřed svátečního šturmování a dodržování rodinných i národních pravidel neuškodí znovu slyšet, že se Ježíš narodil, abychom své štěstí neodvozovali otrocky od splněných úkolů a dodržených záměrů, nýbrž abychom se radovali z dobrého Pána Boha. Tož se tedy v těch nadcházejících dnech radujte.

Jan 1,1-14□□□□□□ 19; 272; 264; 651; 274; 261□□□□□□□□□□□□□□□□ Iz 61,1-4